

Arrest

nr. 72 256 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. GUEDENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) D.M. als volgt:

A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Uw vader is reeds lang lid van de politieke partij HHSh. Uw vader streed tegen fraude en had vaak problemen als er verkiezingen plaatsvonden. U trad in uw dorp tijdens verkiezingen op als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan. U kreeg toen telkens problemen. U nam ook regelmatig deel aan meetings van de HHSh. U werd meerdere malen opgepakt door de politie en geslagen. De laatste keer dat u optrad als vertrouwenspersoon was tijdens de presidentsverkiezingen van 2010, toen Ter-Petrosyan het opnam tegen Sarkisyan. Toen men fraude probeerde te plegen kwam u tussen en werd u geslagen. Begin juli 2010 werd u driemaal thuis opgezocht door het dorpshoofd, mensen van het districtshoofd en van de wijkregering, alsook door de

politie. Ze eisten dat u de landbouwgronden van uw familie zou afstaan aan het districtshoofd. U en uw vader werden ook meegenomen door de politie en er apart ondervraagd. De politie stelde dat ze bewijzen (foto's, film) hadden dat u en uw vader oppositie voerden. Op 10/07/2010 werd u door handlangers van Sarkisyan in elkaar geslagen en werd uw huis in brand gestoken. U kon met uw gezin wegvlugten. Uw vader gaf u een som geld. Uw ouders zijn hierna weggevlucht en u weet niet waar ze zich momenteel bevinden. Met de hulp van een passeur ontvluchtte u met uw gezin het land. Jullie namen een vliegtuig vanuit Erevan en reisden, na een tussenlanding op een onbekende plaats, naar Parijs. Op 23/07/2010 vroeg u asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw asielaanvraag onontvankelijk omdat Italië verantwoordelijk werd bevonden voor de behandeling ervan. U bood zich niet aan bij de bevoegde asielinstanties in Italië omdat u van andere asielzoekers had vernomen dat u vanuit Italië kon worden teruggestuurd naar Armenië. U trok met uw gezin naar Frankrijk waar u op 20/05/2011 asiel aanvraagde.

Op verzoek van de Franse autoriteiten verklaarde België zich op 14/06/2011 akkoord de asielaanvraag te behandelen. U vroeg op 29/07/2011 samen met uw vrouw A.(...) G.(...) (O.V. 6.660.293) voor de tweede maal asiel aan in België. U bent in het bezit van de volgende documenten: geboorteaktes, huwelijksakte, militair boekje, een kopie van de lidkaart van de HHSh van uw vader, Franse medische attesten en een Frans arrest aangaande uw transfer naar België voor de behandeling van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (cf. opeisen van de landbouwgronden van de familie door het districtshoofd, aanhouding door de politie van u en uw vader, in elkaar geslagen en huis in brand gestoken) omwille van uw activiteiten voor de HHSh en door het lidmaatschap van uw vader van de HHSh (zie CGVS p. 3, 5-6), niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. De door u neergelegde geboorteaktes, huwelijksakte, en militair boekje, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. De kopie van de lidkaart van uw vader van de HHSh attesteert zijn lidmaatschap maar levert geen informatie over de problemen die uw vader of u hierdoor zouden hebben gekend. De Franse medische attesten bieden enkel informatie aangaande uw epilepsie. Het Franse arrest heeft enkel betrekking op de wedertenlasteneming door België van uw asielaanvraag, maar biedt geen enkele informatie aangaande de door u verklaarde asielmotieven.

U verklaart ook (CGVS p. 5) dat de laatste presidentsverkiezingen in Armenië plaatsvonden in het voorjaar van 2010. Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de laatste presidentsverkiezingen twee jaar eerder, in 2008, doorgingen. Gelet op uw beweerde politieke activiteiten (u trad tijdens vele verkiezingen op als vertrouwenspersoon, u nam regelmatig deel aan meetings van de HHSh) én gelet op uw bewering dat u tijdens deze laatste presidentsverkiezingen in uw dorp optrad als vertrouwenspersoon van Ter-Petrosyan, wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde politiek engagement, en bijgevolg de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben, bijkomend ondermijnd.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van

ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) A.G. als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger. Op 23/07/2010 vroeg u asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw asielaanvraag onontvankelijk omdat Italië verantwoordelijk werd bevonden voor de behandeling ervan. U bood zich niet aan bij de bevoegde asielinstanties in Italië. U trok met uw gezin naar Frankrijk waar u op 20/05/2011 asiel aanvroeg. Op verzoek van de Franse autoriteiten verklaarde België zich op 14/06/2011 akkoord de asielaanvraag te behandelen. U vroeg op 29/07/2011 samen met uw man D.(...) M.(...) (O.V. 6.660.293) voor de tweede maal asiel aan in België. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man D.(...) M.(...) (O.V. 6.660.293). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot :

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (cf. opeisen van de landbouwgronden van de familie door het districtshoofd, aanhouding door de politie van u en uw vader, in elkaar geslagen en huis in brand gestoken) omwille van uw activiteiten voor de HHSh en door het lidmaatschap van uw vader van de HHSh (zie CGVS p. 3, 5-6), niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. De door u neergelegde geboorteaktes, huwelijksakte, en militair boekje, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. De kopie van de lidkaart van uw vader van de HHSh attesteert zijn lidmaatschap maar levert geen informatie over de problemen die uw vader of u hierdoor zouden hebben gekend. De Franse medische attesten bieden enkel informatie aangaande uw epilepsie. Het Franse arrest heeft enkel betrekking op de wedertenlasteneming door België van uw asielaanvraag, maar biedt geen enkele informatie aangaande de door u verklaarde asielmotieven.

U verklaart ook (CGVS p. 5) dat de laatste presidentsverkiezingen in Armenië plaatsvonden in het voorjaar van 2010. Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de laatste presidentsverkiezingen twee jaar eerder, in 2008, doorgingen. Gelet op uw beweerde politieke activiteiten (u trad tijdens vele

verkiezingen op als vertrouwenspersoon, u nam regelmatig deel aan meetings van de HHSh) én gelet op uw bewering dat u tijdens deze laatste presidentsverkiezingen in uw dorp optrad als vertrouwenspersoon van Ter-Petrosyan, wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde politiek engagement, en bijgevolg de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben, bijkomend ondermijnd.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De bestreden beslissingen geven enerzijds aan dat er wel degelijk nog steeds vervolgingen om politieke redenen plaatsvinden, doch anderzijds worden deze 'uitzonderlijke' gevallen van vervolging niet belangrijk genoeg geacht om verzoekers in aanmerking te laten komen voor het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming.

Van verzoekers kan niet verlangd worden dat zij het onweerlegbaar bewijs zouden voorleggen van de feiten die zij hebben aangehaald, zoals het feit dat verzoeker in elkaar werd geslagen, dat hun huis in brand werd gestoken en dat hun landbouwgronden werden opgeëist door het districtshoofd. Nadat hun woning in brand werd gestoken zijn zij meteen gevlucht. De brand heeft hen niet alleen waardevolle documenten ontnomen, zij beseften eveneens dat hun leven acuut in gevaar was indien zij nog langer in Armenië zouden blijven. De politieke overtuiging van verzoeker en zijn vader ligt aan de basis van hun problemen, die gelijk gesteld kunnen worden met vervolgingsdaden. De plaatselijke autoriteiten zijn verantwoordelijk voor deze vervolgingsdaden zodat verzoekers geenszins de bescherming van deze autoriteiten kunnen inroepen. De commissaris-generaal minimaliseert de ernst van de feiten en miskent en onderschat de actuele situatie van politieke tegenstanders in Armenië.

Het feit dat verzoekers hebben verklaard dat de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden in Armenië in 2010 betreft een materiële vergissing. De problemen van verzoekers hebben een aanvang gekend bij de laatste presidentsverkiezingen, zijn sindsdien verergerd en zelfs op zodanige wijze dat zij genoodzaakt waren hun land van herkomst te ontvluchten.

2.2.1. Verzoekers dienen aan te tonen dat er wat hen betreft feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij een gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat hun vrees actueel is, hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoekers moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hen aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoeker geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008", stuk 13 van het administratief

dossier). Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door verzoeker voorgehouden profiel, i.e. betrokken bij de oppositie bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer liepen. De voorzitter van de gezaghebbende mensenrechtenorganisatie, zijnde het Helsinki Committee of Armenia (HCA), bevestigde zelfs dat er behalve twee welbepaalde oppositiemilitanten geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008.

Voormelde informatie van het Commissariaat-generaal geeft eveneens duidelijk aan dat politieke opposanten in verkiezingstijd aan intimidatie kunnen worden blootgesteld. Dit was het geval tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 31 mei 2009 en tijdens de tussentijdse verkiezing van 10 januari 2010. Maar zodra de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, wordt de situatie kalmer en worden opposanten niet politiek vervolgd. De enige situaties die een risico kunnen inhouden betreffen personen die actief deelnemen aan politieke acties. Deze geïsoleerde gevallen zijn zonder uitzondering bekend en worden breeduit aan het licht gebracht. Verzoeker brengt echter geen elementen bij die aantonen dat hij als een dergelijke uitzondering wordt beschouwd.

De Raad merkt op dat verzoekers voormelde informatie, die door hen gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet weerleggen. De door verzoekers toegevoegde algemene rapporten van Human Rights Watch, die overigens niet *in concreto* worden toegelicht, zijn niet bij machte afbreuk te doen aan de inhoud van de door verweerder bijgebrachte informatie die gesteund is op talloze objectieve bronnen. In zoverre de door verzoekers bijgebrachte artikels strijden met voormelde inhoud, dient de voorkeur te worden gegeven aan de door verweerder bijgebrachte onderzoeksresultaten, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven de door verzoekers neergelegde niet-geanalyseerde en niet-toegelichte van het internet geplukte informatie.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat wat betreft verzoekers geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2.2. Verzoekers steunen hun vraag voor subsidiaire bescherming volledig op hun asielrelaas. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië tonen verzoekers niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoekers vragen de Raad om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER